

МВС України
Харківський національний університет внутрішніх справ

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО, ЕКОНОМІЧНОГО ТА СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Тези доповідей
Міжнародної науково-практичної конференції

(м. Харків, 27 листопада 2020 р.)

Харків 2020

*Друкується за рішенням оргкомітету
відповідно до доручення Харківського національного університету
внутрішніх справ від 23.09.2020 № 119*

С91 **Сучасні** проблеми правового, економічного та соціального розвитку держави : тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 27 листоп. 2020 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 20120. – 316 с.

У збірнику вміщено тези доповідей учасників конференції за такими напрямками: гуманітарні аспекти соціального розвитку держави; сучасні проблеми правової системи України; протидія злочинам правоохоронними органами; економічна безпека держави та суб'єктів господарювання.

УДК [340.12:330.101:342.734](477)

Матеріали викладено в авторській редакції з незначними коректорськими правками. Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр і прізвищ несуть автори. Електронна копія збірника безоплатно розміщується у відкритому доступі на сайті Харківського національного університету внутрішніх справ (<http://www.univd.edu.ua>) у розділі «Видавнича діяльність. Матеріали науково-практичних конференцій, семінарів тощо»), а також у репозитарії ХНУВС (<http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/>).

ЗМІСТ

ШВЕЦЬ Д. В.

Упровадження інноваційних технологій
у діяльність підрозділів кримінальної поліції 15

БАНДУРКА О. М.

До питання про зміст і призначення
адміністративного процесу 18

БОРТНИК С. М.

До проблеми класифікації юридичних гарантій діяльності поліцейських..... 20

СЕКЦІЯ 1. ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ. БЕЗПЕКА ТА ПРАВОПОРЯДОК

АЛІЄВ Е. К., СМОЛА Р. М.

Щодо підвищення рівня знань та підготовки
з тактико-спеціальної підготовки 22

АНДРІЄВСЬКА Л. О.

Проблемні питання виконання судових рішень зобов'язального характеру
боржником за якими є державний орган..... 23

БАНДУРКА С. О.

Адвокатура на стороні закону..... 25

БОБРО С. О.

Правоохоронна діяльність в умовах сьогодення:
результати соціологічного дослідження 27

БУРЯК М. В.

Власна безпека в органах національної поліції України 30

ВЛАСЕНКО І. В., КОТЕЛЮХ М. О.

Аналіз причин виникнення ДТП за 2019 рік 32

ВОЙЦЕХОВСЬКИЙ А. В., НАЙДА В. О.

Новітні аспекти діяльності поліції
в умовах європейської інтеграції 34

ГУРТОВА К. М.

Інститут імпичменту президента у системі стримувань і противаг:
світовий досвід..... 36

ДАНИЛЬЧЕНКО Ю. Б.

Припинення незаконного обігу зброї в суспільстві
як спеціально-кримінологічний захід протидії тероризму..... 38

МОРОЗ Д. В.	
Толерантність в діяльності поліцейських.....	279
НІКОЛЬЧЕНКО Ю. М.	
Відзнаки козацької звитяги у нагородній системі України.....	281
ОВЕРЧУК О. Б., МАЙБОРОДА І. Р.	
Лексико-семантичні особливості використання фемінітивів у професійному мовленні.....	283
ПАВЛЕНКО Н. В., ГУРІНА І. О.	
Еволюція деонтологічних вимог до роботи поліцейських.....	285
ПЕРЦЕВА В. А.	
Особливості організації самостійної роботи ад'юнктів.....	287
ПІСТРЕНКО Н. С.	
Конституційно-правове регулювання відносин між державою та церквою на пострадянському просторі.....	288
ПІСТРЕНКО Н. С.	
Конституційно-правове регулювання державно-церковних відносин в Україні...	290
ПОЛІЩУК М. Г.	
Представництво в цивільному процесі в Україні.....	291
SIKHARULIDZE A.	
The unified national entrance examinations and social cohesion in Georgia.....	294
ТКАЧЕНКО С. О., СТЕПАНЕНКО В. В.	
Шляхи вдосконалення державного регулювання щодо вшанування історичних місць пам'яті жертв шоа єврейського народу.....	296
УРБАН В. А.	
Суспільне значення музеїв.....	298
ФЕДОРЕНКО О. І., НАЙДА В. О.	
До питання про виховання курсантів (слухачів) закладів вищої освіти мвс України.....	299
ФИЛИПСЬКА В. І.	
Особливості викладання іноземної мови професійного спрямування у закладі вищої освіти мвс України.....	301
ХАРЛАМОВ М. І.	
Соціально-гуманітарна робота в організаціях та підприємствах в Україні.....	303
ХАЦАЮК О. В.,	
ЯРЕЩЕНКО О. А.	
Критерії, показники та рівні сформованості готовності майбутніх офіцерів Національної ПОЛІЦІЇ України до виконання завдань за призначенням.....	304

УДК 378.147.

Михайло Іванович ХАРЛАМОВ,

кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін
соціально-психологічного факультету
Національного університету цивільного захисту України

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНА РОБОТА В ОРГАНІЗАЦІЯХ ТА ПІДПРИЄМСТВАХ В УКРАЇНІ

Цікавою моделлю соціально-гуманітарної роботи є соціально-гуманітарна робота з персоналом на підприємствах та в організаціях. Їй притаманні відносно закритий характер обслуговування, тобто спрямований на співробітників організації; різновіковий склад соціального середовища; можливості для проведення різних видів і напрямків соціальної роботи – соціально-психологічної, соціально-культурної, соціально-педагогічної роботи. Соціально-гуманітарна робота з персоналом за певних умов може стати центром превентивної роботи, організації дозвілля, консультаційної допомоги, соціального втручання. Переваги соціальної роботи в таких умовах очевидні: добре знайомство з колективом і опора на адміністративні механізми впливу при вирішенні складних ситуацій; відсутність територіальної відокремленості соціальної служби від професійної діяльності клієнтів; жорсткіший контроль над ситуацією; підвищення командної ідентичності під впливом підтримки колективу тощо.

Розвиток економіки нашої держави, від якого ми очікуємо поліпшення нашого добробуту, виникнення великих приватних фірм, приватизація великих промислових підприємств обумовлюють виникнення нових ресурсів соціального розвитку, соціального захисту та забезпечення громадян. Однією з форм інституціалізації соціальної відповідальності, реального піклування підприємців про найманих робітників є створення на підприємствах соціальних служб, в полі зору яких можуть перебувати не лише працівники підприємства та їх сім'ї, а й громадяни, що проживають на території, прилеглий до підприємства.

Розроблення концептуальної моделі соціально-гуманітарної роботи на підприємстві та в організаціях сприяє як організаційно-методичному забезпеченню (ОМЗ) діяльності вказаних служб, так і поглибленню наукових уявлень про соціальні служби на підприємстві та у різноманітних організаціях. Це детермінує значущість поставленої мети [3, с. 27].

Проблематика становлення і розвитку соціально-гуманітарної роботи на підприємствах та організаціях, не зважаючи на її значущість, на жаль, достатньо не висвітлена у вітчизняній науковій та науково-методичній літературі, присвяченій соціальній роботі. Ми можемо пов'язати це з економічним занепадом початку 1990-х років, який негативно позначився на соціальній інфраструктурі багатьох українських підприємств. Відповідно, активний інтерес до цієї проблематики ми пов'язуємо з економічним зростанням, зростанням уваги представників еліти вітчизняного бізнесу до соціальних процесів, які відбуваються на їх підприємствах, до соціального самопочуття працівників.

Потреба в соціальних службах в установах та організаціях усвідомлювалася ще за радянських часів. В 1986 році було прийнято постанову Госкомпраці СРСР «Про покращення організації соціологічної роботи в галузях народного господарства», якою затверджено Положення про службу соціального розвитку підприємства, організації міністерства. Положення передбачало наділення служби повноваженнями щодо планування та управління соціальним розвитком трудових колективів, розвитку трудової та соціальної активності працівників, надання їм соціальних послуг.

Ряд вчених – І.І. Мигович, Н.В. Єлфімова, Л.В. Бадя [1, 2].в своїх роботах висвітлювали роль трудового колективу в здійсненні соціальної допомоги, підтримки своїх членів. Однак проблема становлення і розвитку соціально-гуманітарної роботи з персоналом достатньої уваги дослідників соціальної роботи ще не привернула.

У Законі України «Про соціальні послуги» міститься таке визначення поняття «соціальні служби» — це підприємства, установи та організації незалежно від форм власності і господарювання, а також громадяни, що надають соціальні послуги особам, які перебувають у складних життєвих обставинах та потребують сторонньої допомоги. Взявши це визначення за основу, ми можемо конкретизувати його відповідно до особливостей соціальних служб на підприємстві. Соціально-гуманітарна робота на підприємствах, в установах та організаціях – це елемент системи служб соціальної роботи, що надають соціальні послуги працівникам підприємства та іншим громадянам (передусім – представникам громади, на території якої розташовано підприємство), які перебувають в складній життєвій ситуації або прагнуть отримати сприяння в особистісному та професійному розвитку, проведенні змістовного дозвілля.

Висновок. Практична та наукова новизна вивчення проблематики соціально-гуманітарної роботи на підприємствах та в організаціях визначається недосконалістю проведення даної роботи в Україні. Нажаль в Україні на сучасному етапі досі не подолано радянську модель взаємовідносин «держава-людина», де людині надавалося другорядне значення. Тому вивчення актуальних проблем соціальної та гуманітарної роботи в установах та організаціях різного роду може сприяти покращенню ставлення держави до громадян України на сучасному етапі розвитку нашого суспільства.

Список бібліографічних посилань

1. Бадя Л. В., Елфімова Н. В. История и организация социальной работы. Библиографический указатель / Л. В. Бадя, Н. В. Елфімова. – М.: Институт социальной работы, 1996. – 144 с.
2. Мигович І. І. Свобода совісті : українські реалії / Всеукраїнське громад. об'єднання «Інтелігенція України за соціалізм» / І. І. Мигович. – К. : [б. в.], 2009. – 157 с.
7. З.Харламов М. І., Полякова О. О. Організація соціально-гуманітарної роботи з персоналом: навчальний посібник / М. І. Харламов, О. О. Полякова. – Харків: НУЦЗ України, 2020. – 68 с.

Отримано 21.10.2020

УДК378.147:[351.743:796](477)(045)

Олександр Володимирович ХАЦАЮК,

заслужений тренер України,

старший викладач кафедри тактичної та спеціальної фізичної підготовки факультету № 2 Харківського національного університету внутрішніх справ;

Олег Артурович ЯРЕЩЕНКО,

кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент,

доцент кафедри тактичної та спеціальної фізичної підготовки факультету № 2 Харківського національного університету внутрішніх справ

КРИТЕРІЙ, ПОКАЗНИКИ ТА РІВНІ СФОРМОВАНOSTI ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ДО ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ ЗА ПРИЗНАЧЕННЯМ

На сучасному етапі реформування правоохоронних органів України до світових стандартів, рівень готовності до виконання завдань за призначенням працівників Національної поліції України (НПУ) можливо забезпечити лише при достатньому розвитку всіх її складових та компонентів. Перевага в одному з-них неспроможна компенсувати